

★★★★ = lysande ★★★ = utmärkt ★★ = bra ★ = godkänd = underkänd X = usel

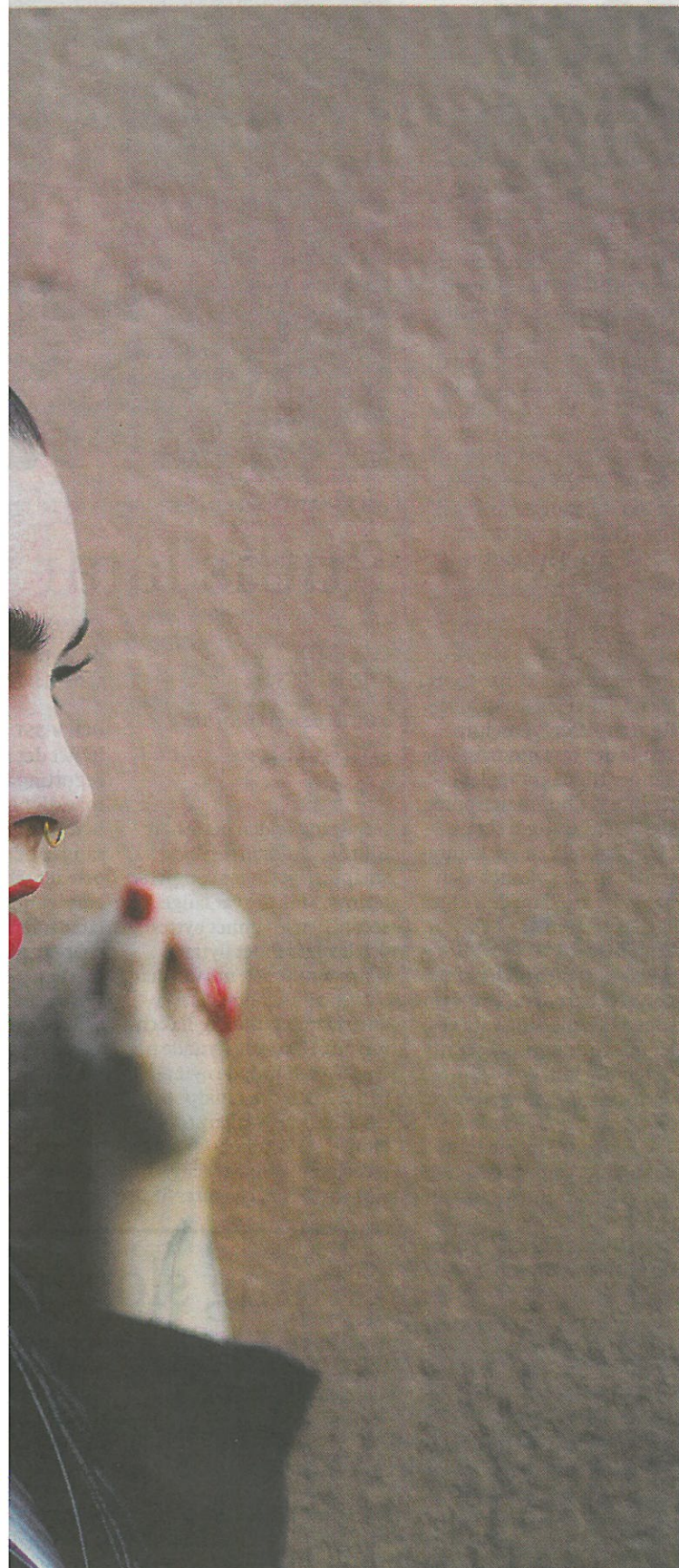

Bild: ISABELLE NORDFJELL

POP

FOXYGEN

...and star power

(JAG JAGUWAR/BORDER)

På tredje skivan kastar Kalifornienbandet Foxygen fotbojorna och låter musiken sprida ut sig på en

omfångsrik dubbel. Jag gillar det, en del gränsar till trams, men det finns något oförstört som lockar även när skivan trampar vatten. Det handlar om ohämmad upptäckarglädje, ett lekfullt grävande i det förgångna (psykedelisk pop, Suicide, garagefuzz, västkustpop m.m.). I bland känns det som en high-school-musikal i 24 kapitel som förvandlas till en oförutsägbart tripp. Folk från närbesläktade band - Flaming Lips, White Fence, Of Montreal - är med på ett hörn, men i huvudsak är det kärnduon Jonathan Rado och Sam France som styr och ställer.

PM JÖNSSON

HÄRDROCK

AMARANTHE

Massive addictive

(SPINEFARM RECORDS)

Lite drygt ett och ett halvt år efter senaste albumet The nexus kommer en ny laddning

dängor som bygger vidare på Göteborgsbaserade Amaranthes hybrid av lättsmält metal, popmelodier och dansmusik. Utvecklingsstegen är små och märks mest i ett par anfall av dubstep och breakdowns som inte förändrar bandets sound nämnvärt. Här tronar ännu kraftigt keyboarddrivna, schlaggermännande refränger ovanpå raka riff och fåtalet säkra gitarrsolon på ett vis som tyvärr inte känns så värst massivt eller beroendeframkallande, utan främst dansgolvsvänligt. Tycker man att detta är oproblematiskt kan man i godan ro glädjas åt de tre vokalisternas stabila samspel.

MARIA VAN DER LEE

VISA

ANNA-LOTTA LARSSON

I dina drömmar

(MALIMBO/BORDER)

Anna-Lotta Larsson väjer inte för de mer vältröskade Taube-låtarna

på den här fina skivan. Och varför skulle hon? Med sina raka okonstlade och långt från inställsamma tolkningar sätter hon frisk vind i Taubes texter och melodier, från Fragancia till Ellinor dansar via Dansen på Sunnanö och Sjösalavår. Men här finns också rara och ospelade nummer som Ronsard och herdinnan och Kosterflickornas visa, med Mälarkvartetten och gitarristen Mats Bergström. I övrigt mest avskalade arrangemang med piano (Andreas Landegren) och gitarr.

ULF JOHANSON

POP

LINNEA OLSSON

Breaking and shaking

(GÖTTEFUNK/SONY)

Jag tog inte till mig Linnea Olssons debutplatta, tyckte inte den täckte upp det

pretentiösa anslaget. Jag förstod idén med att låta cellon och looparna bygga musiken, men för mig gav det snarare ett ofärdigt än avskalat intryck. Nu har Linnea Olsson släppt in fler instrument i sina poplåtar vilket i sin tur har gjort att sången måste snäppa upp sig. Den ligger långt framme i ljudbilden, med all rätt. Linnea Olsson har uppenbarligen gott om experimentlusta, ibland funkar det, ibland inte. Hon jobbar med sångmelodier som gör kullerbyttor och tvära kast lite på samma vis som Laleh. Det är kul. Däremot tycker jag att datorrösten på I am younger är direkt påfrestande.

JOHAN LINDQVIST

BRASILIANSKT

LUCAS SANTTANA

Sobre noites e dias

(NO FORMAT)

Brasilien kokar över av musika-

R&B

TINASHE

Aquarius

(RCA/SONY)

Aquarius är Tinashe solo-